

Noget i selve Paragraphens Indhold. Det er mere Redactionsforandringer, hvormed her er Tale; kun er der gjort en Tilføjning, som bestemmer, at forsaavidt Jorddrotten ikke anerkender, hvad Fæsteren i enkelte Tilfælde maatte paastaae om, at der findes saadanne Bestemmelser i Creationsbrevet eller andre Documenter, som give Fæsterens Efterladte en vis Forrettighed, bliver Spørgsmaalet at afgjøre ved Domstolene. Det kunde nemlig tænkes, at der kunde findes saadanne Bestemmelser i Documenter, som Fæsterens Efterladte kunde antage gav ham Rettigheder der gaae videre, end Godseieren vilde indrømme, og i lige Tilfælde er det Domstolene, der maae afgjøre, hvis Mening der er den rette. — Forslagene under Nr. 106 og 107 til § 22 ere Redactionsforandringer; det Samme gjælder om Forslagene under Nr. 108 til § 23, under Nr. 109 til § 24 og under Nr. 110 til § 25. Det er det Samme, der findes i de nye Forslag og i de Paragrapher, hvortil de ere stillede, men det er i Forslagene udtalt paa en anden Maade, som af Udvalget er funden at være mere tydelig og correct. Om Forslaget under Nr. 111 til § 26 gjælder det Samme. — Forslaget under Nr. 112 indeholder en Bestemmelse om, at forsaavidt der reises et Retsspørgsmaal om Tilværelsen af særegne Rettigheder for Fæsteren eller hans Efterladte, skal ikke den hele Forretning opsættes til efter Tilendebringelsen af en saadan Sag, men den skal desuagtet gaae sin Gang, og det Hele skal foreløbig afgjøres, som om der ikke fandtes nogen særegen Rettighed paa dette Sted, hvormod Fæsterens Efterladte, naar det er afgjort, han virkelig har en saadan Rettighed, faaer et Krav paa Jorddrotten til Beløb af den omhandlede Værdi. Den Ret, der tilsidst maatte blive tilkjendt Fæsteren ved Domstolene, skal altsaa blive Gjenstand for en senere Fordring, saaledes at den hele øvrige Forretning bliver at fremme uden at udsættes efter Afgjørelsen af det reiste Spørgsmaal.

Krabbe: Blandt de Forslag, jeg har deeltaget i at stille, og som ikke allerede ere motiverede af den ærede Drdfører, skal jeg først

nævne Forslaget under Nr. 59. Det er udgaaet fra den samme Lantegang som flere af dem, vi have haft under Behandling i foregaaende Afsnit, nemlig, at Hovedformaalet med en Lov som denne er — for at jeg skal gentage det — at Fæstefæderne stiftes Omgang til Selvete for de Familier, som have dem i Besiddelse. Det er denne bestandig tilbagevendende Grundtanke i vor Opfattelse af Sagen, som ogsaa har foranlediget dette Forslag, hvorved vi have tilladt os at foreslaae Thinget, at der indsættes den Bestemmelse, at Fæsterens Efterladte ved Auction skal have Forkjøbsret. En Forkjøbsret for Fæsterens Efterladte er vel ingenlunde noget sikkert Middel til at skaffe ham Eiendommen ved Auction, idet det naturligtvis for den, som har store Pengemidler, vil være muligt at byde Eiendommen op til en saadan Priis, at Fæsterens Efterladte ikke kan staae sig ved at benytte den; men den vil dog være et temmelig kraftigt Middel, og vi tillade os derfor at foreslaae Indsættelsen af den Bestemmelse, der findes under Nr. 59. Jeg skal herved gjøre en Bemærkning, som maastee tidligere er fremkommen, men som ogsaa her finder Anvendelse, nemlig den, at netop fordi disse Salg ved Auction fremkomme efterhaanden i Løbet af en længere Tid, ville Jorddrotterne, og navnlig Lehnbesidderne, med større Lethed kunne opkjøbe Eiendommene, forsaavidt dette overhovedet er deres Hensigt, da de derved bedre kunne magte Sagen, og denne Omstændighed gjør det saameget mere tilraadeligt, at der sættes saamange Siffringsmidler, som man kan, for at faae Gaarden overdragen til den Familie, der har haft den i Fæste. — Af de følgende Forslag er der nogle, der fremtræde som stillede af mig alene, nemlig Forslagene under Nr. 65 b, 65 c, 79 b og 79 c, men de ere, som det høie Thing vil have hørt tiltraadte af den ærede Drdfører, og jeg skal derfor ikke videre udholde mig ved dem. Jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at § 13, hvortil der findes overværet mange Endringsforslag, vil, hvillt af alle disse Forslag der end vedtages, som man vil see, komme til at foreligge saaledes til 3die Behandling, at den alligevel ikke vil være ganske færdig, og der maa derfor være en Dydgave for ethvert enkelt